Td031_10

Κι ο Διγενής, *ντιλμπέρη*[1] *ν αμάν*
κι ο Διγενής αρρώστησι
μαύρα μου μάτια, βαριά είναι θα πεθάνει
τα δυο μου μάτια, βαριά είναι θα πεθάνει
μάνα δεν έχ', *ντιλμπέρη* ν *αμάν*
μάνα δεν έχ' να τον ιδεί
μαύρα μου μάτια, κερί να τον λυπιέτι
τα δυο μου μάτια, κερί να τον λυπιέτι
μόν' λάχουν τρεις, *ντιλμπέρη ν αμάν*
μόν' λάχουν τρεις γειτόνισσις
μαύρα μου μάτια, κι οι τρεις χαροκαμέν'σις
τα δυο μου μάτια, κι οι τρεις χαροκαμέν'σις
όσ' αρχοντά- , *ντιλμπέρη ν αμάν*
όσ' αρχοντάδες τ' άκουσαν
μαύρα μου μάτια, όλ' τρέχουν κι όλ' πααίνουν
τα δυο μου μάτια, όλ' τρέχουν κι όλ' πααίνουν
κι αν τ' άκουσ' η, *ντιλμπέρη ν αμάν*
κι αν τ' άκουσ' η καλούδα του
μαύρα μου μάτια, 'πό καταής βαρέθ'κε
τα δυο μου μάτια, 'πό καταής βαρέθ'κε.

Κι ο Διγενής αρρώστησι βαριά είναι θα πεθάνει
μάνα δεν έχ' να τον ιδεί κερί να τον λυπιέτι
μόν' λάχουν τρεις γειτόνισσις κι οι τρεις χαροκαμέν'σις
όσ' αρχοντάδες τ' άκουσαν όλ' τρέχουν κι όλ' πααίνουν
κι αν τ' άκουσ' η καλούδα του 'πό καταής βαρέθ'κε.

[1]ντιλμπέρη: με ωραίο κορμί.